

Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: DET VAR DEN HØIE, HEDE DAG

Citation: Aarestrup, Emil: "DET VAR DEN HØIE, HEDE DAG", i Aarestrup, Emil: *Emil Aarestrups samlede skrifter*, udg. af Hans Brix ; Palle Raunkjær , C. A. Reitzel, 1976, s.101.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aare02val-shoot-workid64293/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Emil Aarestrups samlede skrifter

Med — hvad jeg høistforundret saae —
To sammenlagte Vinger paa,
To lange, fine, spæde, smaa.
30 Og da jeg pusted Sandet væk,
Som skjulte Nakken, skued ret
Omridsene af Hovedet,
De sælsomklare Ansigtstræk —
Mit Hjerter slog — vel var det Steen,
35 En Barneskabning — men saa reen,
Saa levende har ingen Haand
Af Marmor meislet Skjønhed ud.
Det var et Liv, det var en Aand,
Som gennemtrængtes her af Steen —
40 En pludselig Idee jeg fik,
Det var mig tydeligt, som sagt,
Det faldt som Skjæl fra mine Blik —
Det var ei Steen, ved Konstens Bliv
Vakt til et koldt, udvortes Liv —
45 Nei, nei! det er en Petrefakt,
Forstening, Litholith — o Gud!
Men fra en længstforvunden Tid,
En Old, guddommelig og blid,
Da endnu Himlens Afkom hang
50 I Palmetræerne og sang,
Og vugged sig paa Liliens Stengel —
Ja, det er en forstenet Engel!

De Følelser, hvormed jeg gik
Afsides til en eensom Plet,
55 Og neppe vilde troe mit Blik,
Snart gjemte, snart tog atter fat
Min ubetalelige Skat,

- Mig mere værd og mere huld
End Havets Perler, Indiens Guld —
- 60 Alt, hvad jeg følte ved at see
Betragte og beundre ret
Den sjældne, søde Litholith,
Det lille Skjønhedsunderværk,
De fine Lemmers Liliesnee
- 65 Med Spor af Himlen i maaskee —
Og tænke mig, at det var mit —
Den Ruus i Hoved og i Bryst,
Bedøvende som stærk,
Ved Tanken om: nu, naar du vil,
- 70 Godtgjør du, der er Engle til —
Der vare, om just ikke ere —
Om Englene en lærd Kritik,
En Disputats — o tænk min Ære!
Hvad det vil give for et Blik,
- 75 Hvad det vil give for et Hold,
Hvad det vil kaste for en Straale
Paa Troens ridderlige Skjold —
Min Fryd kan Ingen maale —
Den Stolthed, det Virvar af Lyst
- 80 Kan Ingen forestille sig,
Der ei var lykkelig som jeg.
- Men — Morgendæmringen forsvandt —
Den virkelige Sol oprandt —
Jeg ledte med forundret Blik
- 85 Om Bjergene, som imod Himlen gik,
Om Cactusblomsten, om det varme Sand —
Jeg saae kun Skyen i mit Fædreland,

Mit Vindue, de store Ruder
Min Seng, mit Bord, de hvide Puder,
⁹⁰ Min Slaabrok ophængt paa et Søm,
Jeg hørte Taffeluhret pikke
— Jeg vaagnede — jeg drømte ikke.
